

Juryrapport Kunstliefdeprijs 2016

juryleden: Marcel Gieling (eigenaar kunsthandel Marcel Gieling, columnist kunst en architectuur bij de Utrechtse Internet Courant), Paul de Kort (beeldend kunstenaar) en Hans Bruinzeel (kunsthistoricus, voormalig directeur Kunstuitleen Utrecht, werkzaam bij het Airborne Museum)

Esther Hoogendijk

Micro/Macro, ofwel groot en klein.

Esther Hoogendijk observeert en onderzoekt als een bioloog moleculaire en cellulaire structuren. Had ze misschien liever bioloog geworden? Het had gekund geeft ze toe. Maar zou ze zich dan ook zo verbaasd hebben kan over kleine opvallende details? Waarschijnlijk niet.

Ze kan zich verwonderen over hoe mooi kleuren worden in het schaarse licht van een koelkast en ze doet daar vervolgens iets mee en maakt er iets van. Ze documenteert veel en legt een mega bibliotheek aan van alles wat ze leest en onderzoekt of wat toevallig haar wegen kruist.

De jury luistert in verwondering naar haar als zij vertelt hoe ze als voorwerk testjes en proefjes uitvoert, boeken leest, kleuronderzoek uitvoert. Hoe zij experimenteert met lichteffecten, met klei in de weer gaat enzovoort. Is Esther misschien meer een uitvinder die proefondervindelijk een kunstwerk maakt waardoor haar werk geen spontaniteit kent?

En dan ineens, na al dat onderzoek op de vierkante centimeter maakt ze een wandvullend landschap met verschillende lagen papier of richt ze (na onderzoek dat wel) een etage van een vuurtoren in.

Een bezige dame met een indrukwekkend expositielijst las de jury op haar website.

U begrijpt, haar werk ontbeert de spontaniteit van Peter Klashorst maar het resultaat van experimenteren en zoeken maakt haar tot een kunstenaar die vrij uniek te werk gaat en het eindresultaat ondergeschikt maakt aan het voorafgaande onderzoek.

Voor Esther Hoogendijk is ogenschijnlijk de reis naar het kunstwerk belangrijker dan het doel!

Luuk Huiskes

Voelt zich veel meer een beeldend kunstenaar dan een fotograaf. Een fotograaf die alles mag en naar hartelust manipuleert, althans waar het zijn foto's betreft. Een fotograaf ook die

slecht slaapt, met regelmaat wordt hij om vier uur 's nachts wakker en komt er een idee door waarmee hij aan de slag gaat.

Zijn camera pakt hij veelal pas na een lange observatie van het object waarop zijn oog is gevallen. Soms is het een moment opname waarbij snel handelen gewenst is, maar dat heeft niet zijn voorkeur. Zijn werk roept herinneringen op, de natuur is zijn vriend en vijand tegelijk, maar ook zijn grootste inspiratiebron. Landschappen, zeegezichten, maar ook stadsgezichten ziet de jury in zijn oeuvre. Luuk toont een scherp oog voor mooie momenten, objecten en landschappen. Als mens oogt Huiskes enigszins onzeker, totdat zijn vak ter sprake komt, dan is hij de zekerheid zelf en vertelt een duidelijk verhaal.

Luuk Huiskes is op zijn vakgebied een maatschappelijk betrokken mens. Vanaf 1980 medeoprichter geweest Galerie Perspektief in Rotterdam, die uiteindelijk heeft geleid tot het Nederlands Fotomuseum. Hij is bestuurslid bij de stichting Stedelijke Fotografie Utrecht, gastdocent bij de HKU en Rijksgecommitteerde bij Minerva in Groningen.

Kortom een actief mens en fotograaf(g). Luuk, de jury vond het een plezier om naar je foto's te kijken.

Jeroen Meijer

"Via een zomercursus in Griekenland ben ik, zij het met veel scepsis in de mozaïekhoek beland". Hij vertelde het met enige gêne, het klonk dan ook als de ballenhoek bij Ikea. Toch heeft daardoor wel de eeuwenoude mozaïek techniek omarmd en past die nu toe in zijn werk. Een niet alledaagse kunstvorm in de westerse samenleving. Voor de jury aanleiding voor een nominatie en een nadere kennismaking met de kunstenaar.

Jeroen Meijer maakt zijn kunst vanuit persoonlijke belevenissen en ervaringen en gebruikt daarvoor universele symbolieken. Hij legt zijn emoties vast maar laat de bezoeker daarvan ongewis. Zij moeten vooral zien datgene wat zij willen zien en hun eigen verhaal erbij bedenken. Zijn onderwerpen blijken na een uitvoerige uitleg van Jeroen veel persoonlijker en vooral gevoeliger dan de kijker kan vermoeden.

Zijn familie (leed), zijn vrouw die uit een andere wereld kwam dan de zijne, haar inburgering vanuit de Balkan in de Nederlandse samenleving, en vakanties, het zijn onderwerpen die hij aangrijpt om uiting te geven in zijn kunst. Naast het gebruik van mozaïek in zijn werk gebruikt hij ook transfers waarmee hij zijn werk vervolmaakt. Voorafgaand aan een nieuw werk verzamelt hij allerhande zaken die hij wil gaan gebruiken en die zo aan een tweede leven beginnen.

Jeroen Meijer is een gevoelsmens, dat werd de jury duidelijk tijdens zijn presentatie jongst leden woensdag. Hij gaf ons een duidelijk verhaal.

De jury heeft unaniem **Luuk Huiskes** uitgeroepen tot winnaar van de Kunstliefdeprijs 2016